

Γιατί ὁ ἄδικος θάνατος στοὺς δικαίους ἀνθρώπους; (Γέρων Ἐφραίμ Φιλοθείτης Προηγούμενος Ἰ. Μ. Φιλοθέου)

[Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Γέρ. Εφραίμ Φιλοθείτης-Αριζονίτης / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη](#)

Διαβάζουμε στὸ Γεροντικὸ ὅτι ἓνας ἐρημίτης, ἓνας σπηλαιώτης ἀσκητής, εἶχε ἓναν ὑποτακτικὸ καὶ κάποια μέρα τοῦ ἔδωσε τὸ ἐργόχειρο καὶ τοῦ εἶπε:

“Παιδί μου, θὰ πᾶς,πᾶς κάτω στὴν πόλη νὰ τὸ πουλήσεις καὶ νὰ ἀγοράσεις τὰ χρειαζόμενα καὶ νὰ ἐπανέλθεις”...

Ὁ μοναχὸς ὡς καλὸς ὑποτακτικὸς κατέβηκε καὶ ἔκανε μερικὲς ἡμέρες, μέχρις ὅτου διαθέσει τὸ ἐμπόρευμα. Καὶ στὶς ἡμέρες ἐκεῖνες εἶδε μία κηδεῖα πολὺ λαμπρὰ μὲ τὰ πλέον ἐξεζητημένα μέσα πολυτελείας ἐκείνου τοῦ καιροῦ, ἄμαξες καὶ ζῶα καὶ λαμπρότητες, εἶδε τὴν κηδεῖα νὰ πορεύεται μὲ ἕναν καιρὸ ἠλιόλουστο, μιὰ πάρα πολὺ χαρούμενη ἡμέρα, κόσμος κλπ, καὶ ἀπορῶντας ἔλεγε:

“Μά, ποιὸς νὰ πέθανε, ποιὸς μεγάλος ἄνθρωπος καὶ τόση μεγάλη λαμπρὰ κηδεῖα τοῦ γίνεται”.

Καὶ ρώτησε κάποιον ἄνθρωπο καὶ τοῦ εἶπε παραδόξως ὅτι: “Ἡ Ἀ πόρνη γυναῖκα ἀπέθανε”, καὶ ἔλεγε: “Μά, τόση χλιδή;”

Τὸ ἀντιπαρῆλθε. Τελείωσε τίς δουλειὲς ποὺ εἶχε νὰ κάνει καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸν γέροντά του. Καὶ ὅταν ἔφτασε πρὸ τῆς πύλης τῆς σπηλιᾶς, ἀκούει μέσα βογγητὰ καὶ μουγκρητὰ ζῶου καὶ αὐτὸ ἦταν ἕνα λιοντάρι ποὺ κατεσπάραζε τὸν γέροντα ἀσκητῆ, τὸν ἐξαῦλωμένο ἄνθρωπο, καὶ ἀμέσως σαλεύτηκε ὁ νοῦς του, θόλωσε ἡ διάκριση καὶ εἶπε:

“Μά, ἡ πόρνη μὲ τόση λαμπρότητα καὶ τιμὲς καὶ ἕνας ἅγιος ἄνθρωπος νὰ ὑποστεῖ

αὐτὸν τὸν σκληρὸ θάνατο, νὰ τὸν τρώγει ἕνα θηρίο; Ποία εἶναι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ;”

Σὰν νὰ ἔβλεπε μέ τον νοῦ του ἀδικία καὶ ἀδιακρισία ἀπὸ τὸν Θεό. Καὶ σκέφτηκε νὰ ἐπιστρέψει στὸν κόσμο, διότι τὰ πράγματα δὲν εἶναι ὅπως τὰ εἶχε διδαχτεῖ καὶ φανταστεῖ. Καὶ ὅταν γύρισε τὰ βήματά του πρὸς τὸν κόσμο, ὁ Θεὸς ἐπέβλεψε δι’ εὐχῶν τοῦ Γέροντός του καὶ φάνηκε ἄγγελος τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λέει:

“Γιατί σκέφτηκες τόσο ἄδικα ἀπέναντι στὴν κρίση τοῦ Θεοῦ;”

“Μά, πῶς”, τοῦ λέει, “ἄγγελέ μου, νὰ μὴν σκεφτῶ ἔτσι, τὴ στιγμὴ ποὺ βλέπω τόση διαφορὰ εἰς τὸν θάνατον, τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ γέροντάς μου ἦταν ἅγιος ἄνθρωπος καὶ ἐκεῖνη ἦταν μία πόρνη γυναῖκα; Ἐντελῶς τὰ πράγματα διαφορετικά”.

“Ναί, ἔτσι προφανῶς φαίνονται”, τοῦ ἀπαντᾷ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, “ἀλλὰ ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ εἶναι διαφορετικὴ. Ἡ πόρνη γυναῖκα -σὰν ἄνθρωπος καὶ αὐτὴ- εἶχε κάνει ὀρισμένες πράξεις καλὰς καὶ ὁ γέροντάς σου πρὶν ἔρθει νὰ ἀσκητέψει, σὰν λαϊκὸς εἶχε καὶ αὐτός -σὰν ἄνθρωπος- ὀρισμένες ἀμαρτίες.

Τὴν πόρνη γιὰ τίς καλὰς τῆς πράξεις ὁ Θεὸς τῆς ἀπέδωσε τὸ δίκαιον ὄφλημα καὶ ἔτσι δὲν τῆς χρεωστεῖ τίποτε. Ἐπειδὴ ἦταν βεβαρημένο τὸ ποινικόν τῆς, ἔπρεπε νὰ τῆς ἀποδώσει τίς ὀλίγες πράξεις τῆς μὲ μία δικαία ἀνταπόδοση. Ἐξ οὗ καὶ οἱ τιμὲς καὶ ἡ ἡλιόλουστη μέρα καὶ τὰ μέσα μεγαλοπρεπείας, κι ἔτσι δὲν τῆς χρεωστεῖ τίποτα.

Ὁ δὲ γέροντάς σου ἐξόφλησε τὸ ὄφλημα τῶν ἀμαρτιῶν του, ποὺ εἶχε κατὰ κόσμον, καὶ ἀπῆλθε μὲ τὴν δικαία κρίση τοῦ Θεοῦ ὀλόλαμπρος, ἐντελῶς καθαρὸς, μὴν ἔχοντας κηλῖδα εἰς τὸ ἔνδυμα τῆς ψυχῆς του”.

Καὶ μόλις ὁ ταπεινὸς ὑποτακτικὸς ἄκουσε τὸν ἄγγελο καὶ τὴν κρίση τοῦ Θεοῦ, ὅπωςδὴποτε ζήτησε συγνώμη καὶ μέμφθηκε τὸν ἑαυτὸν του, ἐπέστρεψε καὶ συνέχισε τὴν ἀσκητικὴ ζωὴ τοῦ εἰς τὴ σπηλιὰ τοῦ γέροντός του.

Γι’ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τρέχουμε ἀσυλλόγιστα καὶ νὰ κρίνουμε οἰονδὴποτε θάνατο καὶ πράξη ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς δὲν οἰκονομεῖ μόνο τὴν σωτηρία τοῦ ἀπελθόντος, ἀλλὰ φροντίζει νὰ βοηθήσει καὶ ἡμᾶς τοὺς ζῶντας γιὰ νὰ διορθώσουμε ὁ καθένας μας τὸν ἑαυτὸν του.

Πηγή: agiazoni.gr